

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Evy Sakálovej a JUDr. Ľubora Šeba v právnej veci žalobcu **JUDr. P. P.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného JUDr. T. P., advokátkou so sídlom v Ž., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, **o zaplatenie 96 420 Sk**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 7 C 40/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. decembra 2007 sp.zn. 16 Co 333/2006 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. decembra 2007 sp.zn. 16 Co 333/2006 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica 30.12.2005 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 94 420 Sk predstavujúcej náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľky bývalého KÚJP PZ v Banskej Bystrici vo veci vedenej pred týmto orgánom pod sp.zn. ČVS:KÚV-63/OVEK-2000. Za škodu považoval náklady vynaložené v inom konaní (o ochranu osobnosti), v ktorom bolo ustálené, že orgány činné v trestnom konaní postupovali proti nemu nezákonným spôsobom.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 20. októbra 2006 č.k. 7 C 40/2006-44 žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Zamietnutie žaloby odôvodnil

tým, že trovy vynaložené žalobcom v konaní o ochranu osobnosti, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 9 C 61/2004, ktorých náhrada mu nebola priznaná, si žalobca zaviniť sám, a pre zodpovednosť štátu za škodu v zmysle § 18 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zákon č. 58/1969“) nie je splnená podmienka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou škodou.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na odvolanie žalobcu rozsudkom z 11. decembra 2007 sp.zn. 16 Co 333/2006 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 Sk do troch dní a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa bol toho názoru, že náklady (trovy), ktoré vznikli žalobcovi v konaní o ochranu osobnosti, boli ním dôvodne vynaložené na ochranu jeho práv a treba ich považovať za škodu, za ktorú zodpovedá štát podľa § 18 zákona č. 58/1969. Za dôvodne preukázané náklady, vynaložené v konaní o ochranu osobnosti, považoval len náklady spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku 2 x 2000 Sk, a použijúc moderačné právo vyplývajúce z ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka náhradu škody znížil na priznanú 1 Sk.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom vo vzťahu k aplikácii § 450 Občianskeho zákonníka poukazujúc na to, že na uplatnenie moderačného práva neboli splnené podmienky. Vyčítal odvolaciemu súdu, že v súvislosti s tým sa odvolával na dôkaz, ktorý nebol riadnym spôsobom vykonaný. Namietal tiež nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu majúci za následok vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a potvrdiť ako správny rozsudok súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu oprávnenou osobou (účastníkom konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že ho treba zrušiť (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

Z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania ako aj uplatneným dovolacím dôvodom. Obligatórne sa zaoberá len vadami konania uvedenými v § 237 O.s.p. a inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť dovolací súd predovšetkým skúmal existenciu vád vymedzených v § 237 O.s.p. a iných vád konania, pričom zistil, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p., spočívajúcou v odňatí možnosti účastníkovi riadne konať pred súdom.

Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. stanovuje povinnosť súdu riadne a presvedčivo odôvodniť rozsudok. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, pretože sa mu tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov a teda možnosť riadne konať pred súdom.

V predjednávanej veci odvolací súd svoje právne závery, pre ktoré rozhodol tak, ako rozhodol, riadne a presvedčivo neodôvodnil. Nejde pritom len o nedostatky namietané dovolateľom, ale predovšetkým o nedostatočné odôvodnenie právneho záveru týkajúceho sa otázky samotného základu uplatneného nároku. Odvolací súd, na rozdiel od prvostupňového súdu, konštatoval zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom bez toho, aby objasnil, na základe akých úvah dospel k záveru, že je daná aj podmienka príčinnej súvislosti (o tomto predpoklade zodpovednosti štátu za škodu sa prakticky vôbec nezmienil) medzi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu a trovami, ktoré vznikli žalobcovi v celkom inom konaní, v ktorom bola jeho žaloba proti štátu zamietnutá (bol čiastočne úspešný len voči inému subjektu) a náhrada trov mu nebola priznaná. Otázky príčinnej súvislosti sa dotkol len v prvej vete predposledného odseku na druhej strane odôvodnenia rozsudku, no jeho záver o neexistencii tejto súvislosti medzi nákladmi žalobcu a tvrdenou škodou je bez ďalšieho nezrozumiteľný. Čiastočná nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu, majúca za následok i jeho nepresvedčivosť, je vadou konania, ktorou sa, ako už bolo uvedené, účastníkovi odníma možnosť riadne konať pred súdom. Existencia tejto

vady zakladá nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť podaného dovolania a jej dôsledkom je zrušenie rozsudku vydaného v konaní ňou postihnutom.

So zreteľom na uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :